

[Lenger]

fysiske afstraffelse af børn, som vi er ude på at bekæmpe. Der kan altid nævnes sådan nogle mere eller mindre mærkværdige eksempler, og så kan man bruge dem til at afvise forslaget med. Det synes vi ikke er en god argumentation.

Jeg tror, at det, som er fru Inger Stilling Pedersens problem, er, at hun har meget vanskeligt ved at forestille sig, at man kan afskaffe revselsesretten uden samtidig at indføre sanktioner. Det er nok dér, det dybest set ligger. Det mener vi altså godt at man kan, og det er baggrunden for, at vi har fremsat forslaget.

Derfor er jeg glad for, at det har fået en relativt positiv modtagelse her i salen i dag.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Må jeg sige i anledning af de bemærkninger, der er kommet om en revselsesret, at en sådan mener jeg ikke eksisterer. Der var en gammel bestemmelse i Danske Lov, som man kan sige gav udtryk for en ret til at revse børnene, men den har ingen påberåbt sig i nogen domme i nyere tid. Det er altså ikke med en lovhjæmmel, man kan sige, at der eksisterer en revselsesret i den nuværende retspraksis. Det, der eksisterer, er en begrænsning i straffelovens § 244, hvor man ikke rejser tiltale og ikke domfældes i tilfælde af, at der foregår en legemlig afstraffelse af børn af en sådan karakter, at der ikke er tale om mishandling eller andet stærkt voldeligt.

Derfor kommer hr. Lenger heller ikke uden om, at hvis man vedtager hans forslag, så fjerner man den begrænsning, vi i dag har i § 244. Hvad vil det sige? Det vil sige, at det står enhver frit for at anmelde enhver legemlig afstraffelse, der finder sted fra forældres side over for deres børn. Jeg synes, at enhver må kunne sætte sig ind i, hvad det vil betyde af øgede vanskeligheder i en familie, når noget, der ikke har karakter af det, vi i almindelighed forstår ved vold, giver anledning til anmeldelse, måske domfældelse.

Derfor er det et forslag, der betyder en udvidelse af kriminaliteten, fordi man vil ophæve begrænsningen. Det er det, vi er imod, og det er det spørgsmål, venstresocialisterne slet ikke har klaret med deres forslag. Det er grunden til, at jeg afviser det. Jeg har også indtryk af, at denne afvisning finder

sted fra et flertal af ordførerne, fordi man netop ikke ønsker at udvide det kriminelle område på dette felt. Det kommer man altså ikke uden om.

Flere ordførere, først hr. Per Stig Møller, dernæst fru Ebba Strange og hr. Bernhard Baunsgaard, har været meget inde på spørgsmålet om en oplysningskampagne. Den ser jeg meget gerne, og jeg vil også meget gerne medvirke til, at den bliver sat i gang. Jeg tror nok, at vi har behov for en bredere anlagt oplysningskampagne imod vold, men selvfølgelig således, at familievolden udgør en væsentlig del af den oplysningskampagne, der skulle sættes i gang. Nu taler vi om et område, som jeg ikke synes er det, der er særlig afgørende i forbindelse med spørgsmålet om vold, men vi ved jo, at der beskyttet af familiesamhørigheden – hvad enten det er samboende partnere, eller det er forholdet mellem forældre og børn – finder en vold sted, som er meget svært at komme til livs. I mange tilfælde kommer der ingen anmeldelser, og hvis der kommer en anmeldelse, bliver den, ved vi, i en hel del tilfælde trukket tilbage. Her tror jeg nok at en oplysningskampagne kunne have en betydning, iværksat på et bredere område og gennearbejdet. Jeg vil gerne på grundlag af den drøftelse, vi har haft her, tage en samtale med formanden for det kriminalpræventive råd, landsretspræsident Haulrig, og, hvis man er enig i det, opfordre til, at man derfra søger at iværksætte en sådan kampagne. Jeg synes, det er det naturlige, at man tager initiativet netop i det kriminalpræventive råd.

Lenger (VS):

Spørgsmålet om, hvilke uheldige konsekvenser en afskaffelse af revselsesretten vil føre til, vil jo i allerhøjeste grad afhænge af ministeren. Forslaget er udformet som et beslutningsforslag, hvor det vil være op til ministeren at komme med det næste udspil. Under behandlingen af forslaget i november 1983 var socialdemokratiets ordfører på sagen, hr. Erik B. Smith, ude med den mulighed, at man kunne forestille sig en bestemmelse, som pålagde forældrene at værne børn mod vold. Det er en udformning af bestemmelsen, som er én mulighed blandt en række andre, men den indeholder i hvert